

एषां रामादीनामशक्तिं तेषां राज्याद्यभावाच्चकारात्तव शक्तिच विज्ञाय सीता तव भार्यात्वे क्रियतां भार्यात्वे तद्व्यवहारे यथाविषयोभवति तथा क्रियतां यत्प्रतामित्यर्थः
 ॥ २५ ॥ अद्यकृत्यमेतत्कालोचितकृत्यं कर्तुं योग्यं तत्प्रतिपत्तुं निश्चित्य ज्ञात्वा प्रवर्तयितुमर्हसीत्यर्थः ॥ २६ ॥ इतिरामाभिरामेश्री० रा० ति० वा० आर० चतुस्त्रिंशः
 सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥७॥ ततइति ॥ शूर्पेण शोणितभाजनं नखविदूषणइतिधातुः शूर्पेण शोणितभाजनेन यज्ञादिसत्क्रियां नखयति विदूषयति इतिशूर्पणखे
 तितीर्थः ॥ शूर्पाकारनखवतीत्यर्थे संज्ञायां शूर्पणखा अन्यत्र शूर्पनखीतिपरे ॥ रोमहर्षणं ॥ शूर्पणखावाक्यस्य कामविकारजनकतया रोमांचकरत्वं ॥ सचिवेभ्यस्तद्वाक्य
 विज्ञार्थेषामशक्तिचक्रियतांचमहाबल ॥ सीतातवानवद्यांगीभार्यात्वेराक्षसेश्वर ॥ २५ ॥ निशम्यरामेणशरैरजिह्वगैर्हताजनस्थान
 गतान्निशाचरान् ॥ खरंचदृष्ट्वानिहतंचदूषणंत्वमद्यकृत्यंप्रतिपत्तुमर्हसि ॥ २६ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० आ० आर० चतुस्त्रिंशः
 सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥७॥ ततःशूर्पणखावाक्यंतच्छ्रुत्वारोमहर्षणं ॥ सचिवानभ्यनुज्ञायकार्यंबुध्वाजगामह ॥ १ ॥ तत्कार्यमनुगम्यां
 तयथावदुपलभ्यच ॥ दोषाणांचगुणानांचसंप्रधार्यबलाबलं ॥ २ ॥ इतिकर्तव्यमित्येवकृतवानिश्चयमात्मनः ॥ स्थिरबुद्धिस्ततोर्म्यां
 यानशालांजगामह ॥ ३ ॥ यानशालांतोगत्वाप्रच्छन्नंराक्षसाधिपः ॥ सूतंसंचोदयामासरथःसंयुज्यतामिति ॥ ४ ॥ एवमुक्तःक्षणे
 नैवसारथिर्लघुविक्रमः ॥ रथंसंयोजयामासतस्याभिमतमुत्तमं ॥ ५ ॥ कामगंरथमास्थायकांचनंरत्नभूषितं ॥ पिशाचवदनैर्युक्तंरव
 रैःकनकभूषणैः ॥ ६ ॥ मेघप्रतिमनादेनसतेनधनदानुजः ॥ राक्षसाधिपतिःश्रीमान्ययौनदनदीपतिं ॥ ७ ॥ स्य प्रतिपाद्यं कार्यं बुध्वा तत्संमति
 पूर्वकं तत्कर्तव्यत्वेन निर्धार्य तानभ्यनुज्ञाय दत्ताभ्यनुज्ञान् कृत्वा जगाम मारीचाश्रममितिशेषः ॥ १ ॥ तत्कार्यं सीतापहाररूपं अंतश्चित्ते अनुगम्योद्दिश्य दोषाणां गुणा
 नांच स्वरूपं यथावदुपलभ्य सीतापहारे एतावंतोगुणाइति निश्चित्य बलाबलं यथावत्संप्रधार्य इत्येवकर्तव्यमित्यात्मनः स्वस्य निश्चय कृत्वा अकंपनशूर्पणखाभ्यामुक्त
 त्वात्सीताहरणमवश्यंकर्तव्यमितिनिश्चित्य यानशालां जगाम ॥ २ ॥ ३ ॥ दुष्टेकर्मणि प्रवृत्तौ दृढादिनिरोधशंकया प्रच्छन्नं गूढं ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवयोनिभेदाः पिशाचाः
 वदनभागे तत्सदृशैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ नदनदीपतिः समुद्रस्तं तीर्त्वा ययौ ॥ ७ ॥